

KULLAMAA KÕMU

KULLAMAA KESKKOOLI AJALEHT NR 74 MÄRTS 2021

Täna lehes: „Rohkem juttu, vähem tegusid!“
Mis parata. Aeg on sel-
line.

H.Mäe foto

Uus normaalsus—tund nagu toimuks, aga nagu ei toimu ka. Õpetaja on klassis, õpilased kodus. Vanasti mõni õpilane ei saanud kooli, sest buss ei tulnud, nüüd mõni ei saa tundi, sest netiühendus jamab. O tempora, o mores! (Cicero)

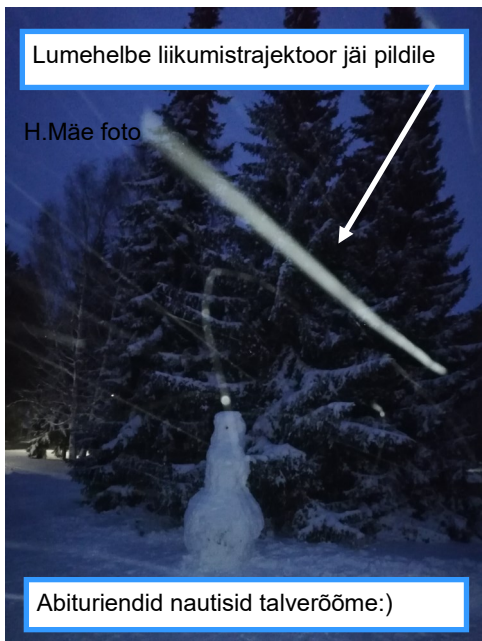
Ei takista vallid, ei takista kraav! Kui laps tahab kooli tulla, siis ta tuleb kasvõi läbi lumehangede. Ja rattaga saab ikka kiiremini kui jalgsi.

R.Leidsalu foto

Lumehelbe liikumistrajektor jäi pildile

H.Mäe foto

Abituriendid nautisid talverõõme:)

See ei ole järgmine Eesti satelliit Estcube, mis hakkab Maa orbiidil tiirlema. Tegemist on koolimaja uue küttesüsteemiga.

H.Mäe foto

COVID-19

Me oleme endiselt olukorras, kus kontaktõpe vaheldub distantsõppega. Õpetajad on peaaegu täies koosseisus vaksineeritud—inimene peab ikka ise oma elu peremees olema, ei saa jätta tähtsaid otsuseid mingi suvalise positiivse kaela, niigi on elu nagu laevade pommitamise mäng juba.

ROHELINE KOOL

Meie rohetiigrid:

Riina Gilde

Pirja Laanemets

Kaidi Uueda

Meeri Seiman

Kersti Nõu

Villem Mihk

Laura Aruksaar

Raul Vahtmeister

Rohelise kooli programmiga tahame tuua kooli rohelist mõtteviisi. Meie põhilised teemad, mida ma sellel õppeaastal arutame, on prügi, jäätmed ja õueala. Meid jagati kolme gruppi ja igal grupil on üks kindel teema. Kõikide gruppide juhid on gümnasistid Villem Mihk on õueala juht, Laura Aruksaar on jäätmete juht ja Raul Vahtmeister on prügitüümi juht. Kõikidel gruppidel on ka nõ mentorid õueala mentor on Pirja Laanemets, prügimeeskonna mentor on Kaidi Uueda ja jäätmete mentorid on Meeri Seiman ja Kersti Nõu. Kogu meeskonna tööd juhendab Riina Gilde. Esimeseks asjaks me planeerime kooli saada prügikastid, et saab prügi sorteerida nt biojäätmete, paber/papp konteinerid.

Programmis on vaja täita 7 erinevat sammu. Need 7 sammu on: keskkonnatöörühma moodustamine, keskkonnaülevaatus tegemine, tegevuskava koostamine, monitooring ja hindamine, tegevuste sidumine õppekavaga, teavitamine ja kaasamine, keskkonnapõhimõtete välja töötamine ja järgimine. Aasta pärast on meil võimalik taotleda koolile rohelist lippu. Me oleksime siis ainuke kool Läänemaal, kellel oleks roheline lipp. Kogu selle projekti patroon on president Kersti Kaljulaid.

Rohelise kooli meeskonnas peaksid olema vähemalt pooled liikmetest õpilased ja esindatud peab olema ka kooli personal ja lapsevanemad. Meil on isegi üle poole õpilased ja kooli personal ja lapsevanemad on ka esindatud. **Jane-Liis Koppel, 9. kl**

* 12 kotti kassitoitu

* 10 mänguhiirt

* 300 kg puidu-graanuleid

* 5 liivakasti

* 14 konservipurki

* 60 pakki märg-toitu

* 1 transpordipuur

* kummikindad ja süstlad

* mänguasjad

KIISUDELE KÜLLA

Kolmapäeval (17.02) käisime õpilasesindusega külas MTÜ-l Gabrieli Loomade Elu ning viisime ära tordioksjonilt saadud tulu eest ostetud asjad. Vastu võttis meid Gabriel, ta oli õnnelik saadud asjade üle kuna neid kulub alati. Ta lubas meil ka kiisudele pai teha ja vaadata ringi seal. Kiisudel oli 2 ruumi, ühes olid mõned kiisud puuris ja teises olid nad vabalt. Puurides on kiisud, kes on hiljuti tulnud või kiisud, kellel on mingi haigus, ka vabal alal on haigeid kasse, aga nad pole teistele ohtlikud. Seal on päris paljud siiski haiged ja vajavad rohtusid, Gabriel ärkab ka selle tõttu väga vara, vahest lausa hommikul kell 5, kui vaja loomaarsti juurde minna. Ta mainis siiski, et päris tihti on vaja arstile minna.

Arstid teevad soodust talle, aga siiski pole see kõik odav. Õnneks ka paljud inimesed toetavad teda ja elavad tema tegemistele kaasa. Helistavad Gabrielile ja ta on alati nõus aitama, isegi öösel, kui vaja.

Gabriel tegeleb hetkel ainult kassidega, aga varem olid tal ka muud loomad seal: närilised ja linnud. Ta ravis neid ja hiljem lasi vabaks, ta rääkis, kuidas loomad harjusid temaga ja kui vabaks lasi, siis õues vahest tervitasid. Näiteks kajakas lendas korteri juurde või orav hüppas pähe. Hetkel on ainult kiisud jäänud, aga ta oleks nõus igakell iga looma eest hoolitsema. Tal on iga loom südames.

Tordioksjonilt saadud tulu eest ostime kiisudele väga palju vajalikku kraami. Imetore oli see, et poemüüjad pakkusid omalt poolt ka abi, meile anti mõned asjad täitsa tasuta, nii saime sellevõrra rohkem kassitoitu osta näiteks. **Mary-Ettel Lauli, 9. kl**

<https://gabrieliloomadeelu.eu/>

Foto: M-E Lauli

5MIINUST ja meie Liisa

Mitte kõigil ei õnnestu vabariigi aastapäeva kontserdil, keset kava ja otse lavalt, oma vana-maid pidupäeva puhul tervitada. Meie kooli vilistlane **Liisa Hamburg** sai seda teha, sest ta oli üks nendest viipekeele tõlki-dest, kes 5MIINUSE räpiloo „Paaristõugetega“ vaegkuuljate jaoks ära tõlkis. Kontsert oli nügi hea, aga näha oma kooli õpilast seal esinemas andis veelgi uhkema tunde.

**Liisa, kuhu sa peale kesk-
kooli lõpetamist edasi läk-
sid?** Mul oli kindel mõte Vil-
jandisse kultuurikorraldust õp-
pima minna. Igaks juhuks ot-
sustasin mõnele muule erialale
ka kandideerida. Uurisin erine-
vaid ülikoole ja erialasid ning
leidsin viipekeele tõlgi ameti
Tartu ülikoolist. Selle kasuks
lõpuks otsustasingi. Magistriõp-
pes omandasin ikkagi ka kul-
tuurikorraldaja kutse. Ametilt
olengi praegu viipekeele tõlk.
Enesetäiendamise tegelen
ikka edasi, põnevaid koolitusi
on nii palju. Mulle meeldib end
erinevates ametites proovile
panna. Juba kooliajal töötasin
suviti Haapsalu söögikohtades.

Kas sa töötad tõlgina mõnes

konkreetses asutuses? Ma töotan
viipekeele tõlketeenust pakkuv-
as tõlkekeskuses MTÜ Tartu Viipe-
keeletoetajad. Olin seal ülikooliajal ka
praktikal ja hakkas meeldima. Olen
tõlgina töötanud alates 2016. aasta
sügisest.

**Kuidas sa sattusid vabariigi aas-
tapäeva kontserdile esinema?**
Võimalus vabariigi aastapäeva
kontserdil osaleda tuli väga suure
üllatusena. Juba mitu kuud varem
helistas mu tõlke koordinaator ja
küsis, et kuidas mul on lood räpi
tõlkimisega viipekeelde. Vastasin,
et olen muusikat ka varem tõlki-
nud, aga mitte räppi, kuid samas
olen nõus proovima sedagi. Ja siis
ma saingi teada, et meile oli tehtud
ettepanek tõlkida 5MIINUSE laul
otse kontserdil viipekeelde. Olin
tummaks löödud, aga muidugi
nõustusin. Konkreetset lugu, mida
tõlkida tuleb, me siis veel ei tead-
nud. Täpsema info saime jooksvalt
kontserdi lavastajatelt, kelleks olid
seekord Henrik Kalmet, Paavo
Piik, Paul Piik Kinoteatrist, heliloo-
ja Sander Mölder ja kunstnik Anne-
li Arusaar. Mingit konkurssi meile
ei korraldatud, vaid lihtsalt otsusta-
ti, et valitakse 2 tõlki meie kesku-
sest ja veel 2 Viipekeeletoetajate OÜ-
-st. Oma numbrit harjutasime mitu
kuud, töö sujus hästi, sest tunneme

üksteist kõik ja nii oli kergem koostööd
teha. Lavastajatel oli küll kõhklus, et kui-
das see räpi tõlkimine õnnestub ja kuidas
see mõte üldse töötab, sest olukord oli ju
erinev tavalisest tõlkimisest, kus viipekee-
letõlgid on „nähtamatult kuskil väikses
ekraaninurgas“ ja esineja särab suures
plaanis. Selles numbris oli vastupidi
kõik—meie tõlkijatena olime keskpunktis
ja räpparid olid kui taustaesinejad. Eelne-
valt tuli meil lavastajatele saata video sel-
lest, kuidas me seda räpi tõlkimist teeme.
See kõik sobis neile ja nii me selle ära tegi-
megi.

**Mis oli kõige raskem selle pala tõlki-
misel?**

Räpp on ju kiire ja sisaldab palju slängi,
selliseid sõnu ja mõtteid, mille tähendus
on sageli ära peidetud. „Paaristõuked“ oli
meile kõigile hästi tuttav lugu ja sõnad
juba iseenesest pähe jäänud, seega laulusõ-
nu meil ekraanil kuskil ees ei olnud. Viipe-
keele tõlgina me ju ka tõlgime sünkroonis
seda, mida kuuleme ja kuna 5MIINUST ja
Villemdrillem laulsid meil samal ajal laivis
kõrval, siis toetusimegi palju sellele, mida
kuulsime. Kodus nuputasime mõne väl-
jendi juures ikka päris kaua, kuidas seda
tõlkida, sest viipekeeles pole neile viibet
olemiski, näiteks *alukaregatt, rämmar, rita-
liin peeglil*. Küsisime otse poistelt, et mida
nende sõnadega on mõeldud. Pidime
omale need asjad väga täpselt selgeks tege-
ma, et kogu sõnum ja emotsioon selgelt
edasi anda.

Milline on su enda lemmikmuusika?

Mul pole lemmikut, kuulan väga erinevat
muusikat. Mulle on tähtis meloodia ja sõ-
nad. Eesti räpp meeldib mulle väga, nende
lugude sõnum kõnetab mind. Loomulikult
meeldib mulle ka räpipunt 5MIINUST.

**Kui tihti sa kodukanti külastad? Kooli
kokkutulekule ikka saad tulla? See on
meil seekord sügisel.** Külastan oma ko-
duküla Liivit üpris tihti, umbes iga kahe
nädala tagant. Suvekuudel olen kindlasti
rohkem maal kui linnas. Kokkutulekule
tahan kindlasti tulla. Mul pole vahet, kas
suvel või sügisel, peaasi, et jälle kokku
saab!

H. Mäe

L. Hamburgi erakogu.

Eelmises Kõmus saime tuttavaks 3.klassi õpilase, Mia Marta Altmäega, kui tegime põgusa Eesti ja Norra kooli võrdluse. Täna tutvustab Mia ise meile kedagi. Ja kes oleks veel turvalisem vestluspartner kui mitte oma klassijuhataja. Mia töötas põhjalikult läbi oma küsimused ja viis läbi pika intervjuu. Kui transkribeerisin selle helisalvestise, oli tulemuseks 11 lehekülge juttu. Ilmselgelt kõik meie lehenumbriks ei mahu. Järgnev ongi valik intervjuust **Riina Gildeniga**.

Miks sulle meeldib olla õpetaja?

Mulle meeldivad lapsed. Mulle meeldib laste eest hoolitseda, jälgida ja toetada nende arengut. Ma saan väikeste lastega kergesti kontakti. Märkasin seda juba siis, kui alles ise koolis õppisin. Õpetajate päeval asendasin klassiõpetajaid ja sain sealt väga positiivse kogemuse.

Kas su oma lastest võiks ka keegi õpetajaks saada kunagi?

Miks mitte. Katariina juures olen märganud, et õpetajaamet võiks tema puhul küll kõne alla tulla.

Kas sinu suguvõsas on veel õpetajaid?

Minu õde õpib õpetajaks. Kevadel ta tulebki meie kooli oma praktikat tegema ja just teiega. Üks isa õde on Tallinnas õpetaja. Minu isa oligi see, kes mulle selle mõtte pähe pani—hakata õpetajaks. Olen talle väga tänulik selle eest.

Kas meie koolis on hea olla õpetaja?

On küll. Aga ega mul muud kogemust ei ole ka. Olen ise ka siin õppinud, lõpetasin 2004. aastal ja juba 2006 tulin siia tööle. Andsin alguses geograafiatunde, sest õpetaja Elve Nappus tahtis pensionile jääda ja hakkas mind enda asemele koolitama. Veidi aega töötasin kooli raamatukogus kuni mulle pakuti võimalust olla klassijuhataja 5.klassile, läksin nendega lõpuni

välja. Kui saaksin, läheksin ka teiega kuni 12.kl lõpuni.

Mida sulle kõige rohkem meeldib õpetada?

Matemaatikat. Mulle meeldib see tunne, kui laps on midagi rasket selgeks saanud. Seda ainet saab õpetada väga mitmel viisil. Käisin hiljuti ühel digitehnoloogiakoolitusel, õppisin kasutama robotid ja plaanin seda tarkust ka meie tundi-des ära kasutada, paneme ükskord matemaatika roboti kokku.

Kas me 4.klassi lõpus lõpupeo ka teeme?

Muidugi teeme. Paneme piduriided selga, kutsume vanemad ja sugulased ka ja teeme nagu päris aktuse kohe kultuurimajas.

Siis võiks ju lõpureisile ka minna!

Väga õige. Lähme näiteks Lapimaale. Teeme juba talvel reisi ära, kutsume vanemad ka ja saame jälle ühe mõnusa ühisürituse, nii nagu jõulupidu oli meil jahionnis. Ma pean väga tähtsaks koostööd õpetaja, laste ja lastevanemate vahel.

Mis su enda lemmikaine oli koolis?

Keemia. Õpetaja Elle Palmpuu oskas nii hästi õpetada seda, et ma lausa nautisin neid tunde. Veel meeldis mulle muusika-õpetus ja keskkoolis ka bioloogia. Ma isegi kaalusin keskkonnakorraldust minna õppima.

Kes su klassijuhataja oli?

Mu esimene õpetaja oli Silva Jakobson ja keskkooli lõpetasin õpetaja Reet Priimäe klassis. Ma arvan, et mõlemad õpetajad mängisid suurt rolli selles, et minust sai õpetaja. Reeda jaoks olen siiani tema õpilane ja kui mul nõu on vaja, siis võin alati ta poole pöörduda.

Kuidas sa rahvatantsuõpetajaks said?

See on pikk ja keeruline lugu. Meil olid algklassides rahvatantsutunnid, aga kuna tüdrukuid oli palju rohkem kui poisse, siis õiget tantsu teha ei saanud. Hiljem tehti 5.-6.klassi õpilastest segarühm, aga ainult kohalikest lastest, et ei oleks seda keerulist transpordi korraldamist. Mina, kui Laukna laps, jäin rühmast välja. See jäi mulle hinge kripeldama. Alles 10.klassis avanes

mul uus võimalus rahvatantsuga tegeleda. Kaarekese rühm Laukna otsis uusi liikmeid ja ma haarasin sellest võimalusest kohe kinni. Sealt alates on rahvatants kindlalt minu südames, nüüd kokku 21 aastat juba.

Kui suurest perest sa pärit oled?

Emal, isal ja seitse last. Me oleme hästi kokku hoidev pere. Kui koroonat ei oleks, siis me käiks sageli üksteisel külas, sest nii on see alati meie suguvõsas olnud.

Kui suur pere sul praegu on?

Abikaasa Talis, pojad Kristofer ja Kregor ning tütar Katariina.

Prk Gideni erakogust.

Mida te pere koos teeb?

Me proovime võimalikult palju asju koos teha. Näiteks õhtusööki sööme kõik koos ühe laua taga, räägime oma tegemistest, kuulame laste koolijutte. Nädalavahetustel oleme kindlalt koos lõunasöögilauas.

Mis koogid sul hästi välja tulevad?

Sefiiritort, Napoleoni tort ja kringel.

Kas su peres on ka lemmikloomi?

Meil on Saksa lambakoer Tessi, labrador Bella ja kass Karlos.

Siinkohal lõpetame intervjuu, sest ruum sai otsa. **Mia M. Altmäe ja H. Mäe**

Suurepärane talv!

Üle mitme aasta saime sel aastal rõõmustada lume üle. See andis meil ka võimaluse suusatada ja talverõõme nautida. Koolil on olemas korralik suusabaas, nii et ka need õpilased, kellel isiklikke suuski ei ole, on saanud korralikult suusata. Päris palju on ka neid õpilasi, kellele vanemad on ise korraliku suusavarustuse muretsenud.

Hea meel on selle üle, et suusamise vastaseid meil ei olnud. Enne kehalise kasvatuse tunni algust toimus tormijooks võimla poole, kes

saaks omale õige suurusega saapad ja lga ja õige pikkusega suusakepid. Eriti kiired jooksjad olid just 7. ja 8. klassi poisid. Neid poisse ei heidutanud ka külm ilm, peasi et saaks suuskadega mäest alla lasta. Tublid!

Ega suusatamine kerge spordiala ei ole. Peab oskama klassikalist ja uisusammu suustada, pöördeid teha suuskadel, märke tõusta ja sealt ka õigesti alla lasta. Õigesti just sellepärast, et ei kukuks.

Märke minek oli mõnele küll raske. Peale trepp- ja käärtõusu avastati uus mäest

Katre Kulleri talvefotod.

ülesminemise viis – roomates, suusad all. Üles märke jõuti nii ka.

Tundide alguseks olid väga head suusarajad olemas. Õp. Peep ajas neid sisse isegi öötundidel. Toimusid ka suusavõistlused, seekord küll ainult kehalise kasvatuse tundide ajal. Vastlapäeval tunti rõõmu kelgutamisest.

Parimad suusatajad: **Emmalin, Albert, Eva-Lotta, Sverre, Gerda, Kevin, Mirabelja, Kristofer G, Getter, Robin, Raul, Mari-Ann, Jander.** Küll oli ilus talv!

Viive Karnau, kehalise kasvatuse õpetaja

Arva ära!

Ära minule aega raiska,
ära nii palju küsi sa!
Ära luba mu kätte peal seista
pilgul hellal ja püsival!

Minu jälgi sa ära jälgi
kevadlompide kõrval maas.
Mina tean ju, et korral selgi
ei või kokku saada meeldas.

Sa mõtled, et üksinda kõrkusest
ringi käin, ega sõbraks sind pea.
Mitte kõrkusest – hoopis nõrkusest
nõnda püsti ma hoian pea.

(B. AHMADULINA)

Kelle noorpõlve salmikust on pärit see luuletus ja enda joonistatud pilt?

- A) Heldi Leidsalu
- B) Maarja Jõevee
- C) Eha Eindorf
- D) Inge Rajaste

Vastuse leiad kuskilt siit ajalehest.

Marja maraton

Marja Järv (9.kl) püstitas veebruaris kohaliku maailmarekordi. Nimelt osales ta järjest viiel maakondlikul aineolümpiaadil ja kõigis ainetes tuli auhinnalisele kohale. Ettevalmistus algas juba sügisel, aga tõeliseks maratoniks läks jaanuari lõpus. Esimene oli **keemiaolümpiaad**, kust Marja tuli välja võiduka **2. kohaga**. Selleks jõukatsumiseks valmistudes võttis Marja osa Tartu Ülikooli Teaduskooli keemia olümpiaadi ettevalmistuskursusest. Kuidas Marja sinna sattus? Keemiaõpetaja **Kersti Nõu** pani üheksandikele ekooli info sellise kursuse kohta ja soovitas huvilistel osa võtta. Kursusel lahendati väga keerulisi ülesandeid, päris palju asju tuli Marjal koos oma õpetajaga lahti muukida. Vaev tasus ära.

Keemiale järgnes juba 6. veebruaril **emakeeleolümpiaad**, mille peateema oli sel aastal laenamine teistest keeltest. Õpetaja **Eha Eindorf** suunas Marja vajalike materjalide juurde. Väga palju abistavat materjali sai Marja aga lausa oma koduseinte vahelt, teadlasest ema käest oli hea võimalus igasugustele keerulistele küsimustele vastus saada. Emakeeleolümpiaadil sai meie Marja **1. koha**.

Järgnesid **bioloogiaolümpiaad** (juhendaja õp **Mai Jõevee**), kus Marja sai **3. koha** ja **kunstiolümpiaad** (juhendaja õp **Maarja Jõevee**), kust Marja väljus **2. kohaga**. Kõige lõpuks osales Marja **ühiskonnaõpetuse olümpiaadil**. Seal osales kogu 9. klassi raskekahurvägi—Marja ning Raul ja Robin Reesar. Õpetaja **Ervin Ranniku** filigraanse täpsusega koostatud konsept andis meie õpilastele sellise teadmispagasi, et teistel koolidel ei avanenud vähimatki võimalust kaasa rääkida. Kõik kolm auhinnalist kohta tulid meie koolile (nagu enamasti). Kuna Marja sai olümpiaadil kaaluka **1. koha**, siis edasi tuleb tal võistelda juba vabariiklikul tasemel.

Foto Marja erakogust.

Olgu öeldud, et kõigi nende olümpiaadide vahel osales Marja ka vabariikliku **tõlkevõistluse** esimeses voorus, kus ülesandeks oli eestikeelse Kalevipoja kohamuistendi (600 sõna) tõlkimine inglise keelde. Võistlustulemused selguvad märtsis.

Kevadel lõpetab Marja põhikooli ja plaanib edasi minna õppima Tartusse. Kõik Tartu suuremad koolid on peast läbi käinud, aga hetkel on valikuid kaks: Hugo Treffneri Gümnaasiumi humanitaarsuund ja Tamme Gümnaasiumi kultuurisuund. Sisestumiskatsete pärast pole vaja Marjal muretseda tänu 8. klassis ajalooloolümpiaadi vabariiklikku vooru pääsemisele. Nimelt võtavad Tartu gümnaasiumid tavaliselt vabariikliku vooru kutsutud õpilased otse vestlusele.

Oma tulevikku näeb Marja mõnel loomealal. Teadlastest vanemate mõju Marja silmaringi avardamisele ja maailmavaate kujunemisele on väärtus omaette. Marjale meeldib lugeda, kirjutada, maalida, laulda ja uurida. Ka olümpiaadidest osa võttes oli Marja peamine eesmärk panna ennast proovile, ta nautis kogu seda protsessi. „Need teemad tekitsid huvi edasi uurida,“ vastas Marja minu küsimusele, kas see olümpiaadide maraton oli ka väsitav.

Uurisin Marja käest, kuidas talle eriolukorra ajal distantsõpe meeldis. „Alguses oli tore. Sai kodus olla rohkem ja omas tempos õppida. Hiljem oleksin parema meelega koolis olnud, sest ehkki ma oskan enda aega küllaltki hästi planeerida ja endas ka vajalikul hulgal motivatsiooni leida, on ikka lihtsam, kui õpetaja tagant ärgitab. Lisaks hakkasin puudust tundma oma klassikaaslastest, igatsesin neid päriselt näha. Minu jaoks muudab kooli toredamaks just mu klass, kogu aeg saab nalja. Me oleme kõik oma-moodi erinevad ja natuke kiiksuga, aga see ongi lahe,“ vastas Marja. Küsisin, mis nõu ta annaks oma koolikaaslastele, kuidas paremini õppida. „Uni on väga tähtis. Magades aju õpib. (!) Vahepeal tuleb midagi muud teha. Tuleb olla uudishimulik ning kui vähegi võimalik, siis õppida eelkõige seda, mis ennast huvitab ja silma särama paneb. Nii muutub kohe terve maailm palju huvitavamaks. Niisama tuupida pole mõtet,“ jagab Marja oma kogemusi.

Kas sa teadsid, et Marja ...

-õppis Märjamaa muusikakoolis 7 aastat kannelt ja solfedžot;

-õppis 7 aastat Märjamaa kunstikoolis maalimist;

-õpib praegu klaverit, tšellot ja karmoškät;

-laulab üle-eestilises tütarlaste kooris Ilmalilled;

-jätkaks hea meelega oma õpinguid meie koolis, aga soovib end ka uutes olukordades proovile panna, sest tahab õppida paremini kohanema;

-on alati suurima heameelega osalenud kõigis klassi taidluskavades;

-kokkab vabal ajal meeeldi.

Klassijuhatajana hoian Marja tegemistel silma peal ka tulevikus ja Kõmu abil ning Marja loal jagan põnevaid uudiseid ka kogu meie kooliga. **H. Mäe**

Intervjuu tuntud inimesega

Raul Vahtmeister tegi intervjuu filmitegija **Ergo Kullaga**. Eesti keele tunnis anti kõigile ülesanne küsitleda kedagi, soovivatult tuntud inimest ja Raul võttis sihikule meie kooli vilistlase. Ergo Kuld on filmirežissöör, operaator ja produtsent. Mõned tema tööd: „Talve“, „Ühikarotid“, „Reetur“, „Lahutus Eesti moodi“, „Varjudemaa“.

Mis aastatel Te õppisite Kullamaa Keskkoolis ja millised õpetajad teile kohe esimesena meenuvad? Õppisin Kullamaal vahemikus 1983-1994. Esimesena meenub loomulikult energiline ja särasilmne muusikaõpetaja Ülle, teisena soe ja inspireeriv Heli, kolmandana tasakaalukas ja intelligentne Ervin. Kindlasti ei unune legendaarne vana kooli katurvägi „Loll on loll olla“ Lukas, „siin ei ole Madagaskar, siin on klass“ Nappus ja Peep the Boss ;)

Mis oli Teie lemmik õppeaine? Lemmik oli ilmselt õppeaine, kus ei pidanud väga palju ajusid liigutama või sai loomuliku ande pealt särada. Minu puhul siis muusikaõpetus ja kehaline. Inglise keelel polnud ka viga, sest Heli oli marutšilli attituduga ;)

Milline õpilane olite Te keskkoolis?

Räägin koolielust laiemalt. Olen see õnnelik noor, kes astus ühe suvega ühest riigikorrast teise. Kui kevadel läksime koolist pioneerirättidega kaelas, siis esimesel septembris heiskasime juba sinimustvalge lipu. Oli äärmiselt põnev aeg, olen ilmselt õnnelik ka seetõttu, et tollane segane elukorraldus ja stress minust kaugemale jäi. Lastel ikka laste rõõmud, olenemata lipu värvist või riigikorrast. Kool oli tollal kindlasti sama hullumeelne nagu praegu, väsinud õpetajad üritamas energilist ja labiilset laste massi õigesse suunda juhtida. Noorus on hukas, see jääb paraku saatma ka kõiki tulevase generatsioone.

Kelleks olete Te täpsemalt õppinud?

Olen õppinud mitut ametit. Lõpetanud olen kelneri ja fotograafia eriala. Pooleli jäid Viljandi Kultuurikolledži laste ja noorte huvijuhtimise ja Tallinna Ülikooli operaatori eriala õpingud.

Tänapäeval tegelen tele- ja filmitootmisega. Valmistan projekte ette, teostan ja finaliseerin neid ehk siis teen päris mitut asja korraga. Need oskused omandasingi Tallinna Ülikoolis.

Mis oli Teie esimene töö, millega saite tuntuks?

Tuntuse osas ei oska kommenteerida. Milles mu tuntus väljendub? See, et inimesed näevad mu nime tiitrites? Või muudab mu kallid kaasa mind ajakirjanduse veergudel tuntuks? Kui keegi hindab minu loomingut ja oskab mind minu taiestega seostada, siis on see ilmselt suurim tunnustus. Tuntus on antud juhul teisejärguline, mind näo järgi ära tundmine on kindlasti elevust tekitav, aga ei oma mingit sisulist väärtust. Pigem muutub see ajapikku väsitavaks.

Millised on Teie varasemad töökogemused enne režissööriks saamist?

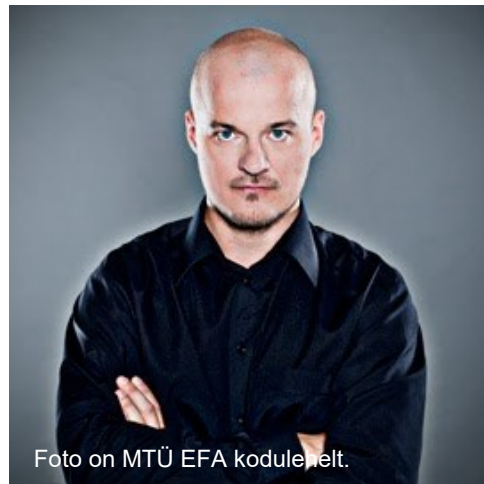

Foto on MTÜ EFA kodule,elt.

Olen olnud plaadipoe (muusika) müüja, kelner, fototöötaja, fotograaf, valgustaja, operaator jne.

Millised näevad välja Teie võttepäevad?

Võttepäev on logistiliselt läbi töötatud tervik filmi või seriaali stseenidest, mis tuleb teatud ajavahemikus ära filmida. Päev algab kogunemisega, näitlejad valmistatakse ette (riided, grimm), ja valgus, mängitakse stseeni läbi, mõeldakse, korrigeeritakse ja filmitakse. Siis korraldatakse kogu protsess järgmiste stseenidega samamoodi läbi. Päev algab 9 hommikul ja lõpeb umbes 8 ajal õhtul, aga oleme filmimise lõpetanud ka hommikul kell 5.

Kuidas jagate enda aega pere ja töö vahel?

See on täiskasvanuks olemise suurim väljakutse. Kui keegi leiab viisi, kuidas seda kõiki osapooli rahuldavalt teha, maksaksin suure summa selle teemalise koolituse eest.

Nagu juba varem mainitud, on kogu asja võti tasakaal, aga selle tasakaalupunkti leidmiseks on vaja palju vaeva näha, panustada, ohverdada. Aga see tasub end ära.

Kas Teil on oma kindel päevaplaan või rutiin?

Olen väga rutiini armastav inimene. Positiivset rutiini. Kus jookseb ebameeldiva ja meeldiva rutiini piirjoon, on hägune. Pendeldan seal kuskil keskjoone ebamäärasuses. Aga mul peab olema oma koht, oma asjad, oma saated, oma kohv ja oma hommikune kohuke külmkapis. Kui pole, lööb kogu päevaks mõra sisse.

Milline on Teie järgmine suur projekt, millega tahate eetrisse või kinolinadele tulla?

Minu järgmine suurprojekt on film „Soo“, mis linastub praeguse seisuga november 2021.

Kas on olnud hetki, kus olete pidanud ajakirjanike eest põgenema või hoiduma nendest?

Ajakirjanik ei ole vaenlane. Ta teeb oma tööd. Ajakirjanduse puhul tuleb võtta positsioon, kus oleks rahuldatud mõlema poole ootused. Iga asja jaoks on aeg ja koht ja vahel ei pea see olema surmtõsine. Elu tuleb võtta mänguliselt, siis püsivad jalad maas ja pööningul on piisavalt õhku.

Kas teil on mõni idee välja pakkuda, kuidas saaksite oma nõu ja jõuga meie koolile kasulik olla? (Tean, et olete aidanud sellist üritust meil läbi

Intervjuu klassijuhatajaga

Keidy Tamm usutles oma klassijuhatajat, **Juhan Lehepuud**, et teada saada, kuidas ta just meie kooli sattus töötama.

Rääkige palun, kust Te pärit olete? Olete Te linna- või maainimene? On Teil palju õdesid ja vendi?

Olen põline läänemaalane, Haapsalu linnakodanik. Haapsalus sündinud, koolis käinud ja elanud, järelikult olen linnainimene. Mul on ainult üks vanem õde, kes siia maani tegeleb tantsuga ja elab samuti Haapsalus.

Kui suur on Teie perekond praegu?

Olen abielus, mul on neli last. Pooled neist elavad välismaal ja teine pool kodumaal.

Millistes koolides Te olete õppinud?

Olen lõpetanud kaks kooli. Põhi- ja keskkoolihariduse sain omaaegses Haapsalu 1. keskkoolis. Jätksin õpinguid Eduard Vilde nimelises Tallinna Pedagoogilises Instituudis. Diplomi järgi olen ma vene keele ja kirjanduse õpetaja rahvuskoolis.

Miks Te õppisite just vene keele õpetajaks?

Kui kõik ausalt ära rääkida, tuleb alustada sellest, et keskkoolis ma sattusin poolkogemata vene keele eriklassi. Meie lennus oli neli klassi: sportlased, õmblejad, autojuhid ja venelased. Venelased mitte rahvuse, vaid eriala poolest. Need, kes mujale ei mahtunud, koondati vene keele eriklassi.

Kui praegusel ajal on vene keelt kaks või kolm tundi nädalas, siis minul oli vene keelt kaheksa tundi nädalas. Sinna hulka kuulus ka masinakiri, kus omandasime pimesüsteemi. See tähendab seda, et kätele pandi kate peale ja sa pidid nõ pimesi oma teksti ära trükkima. Ja kirjutusmasinad olid tollel ajal mehhaanilised, arvuteid kui niisuguseid, tollel ajal veel ei olnud.

See, et minust vene keele õpetaja sai, on „süüdi“ neli tegurit: elukoht – elasin niisuguse väikese linnaku lähedal, mida omal ajal nimetati Panfilovkaks.

Seal elasid lennuväe ohvitserid oma peredega (Kiltsi lennuväli). Hiljem ehitati neile korterelamud Tamme tänavale. Nende võsukestega sai suheldud, jalgpalli ja võrkpalli mängitud, koos ujumas käidud; kool – nagu eespool öeldud sattusin vene keele eriklassi ja oma osa mängis kindlasti minu klassijuhataja Klara Aleksandrovna Tisler, kes

oli ka minu vene keele õpetaja; kodu – oma vene keele oskusi sain täiendada ka televiisori abil, vaadates vene multikaid ja filme, kus all jooksid eestikeelsed subtiitrid; ühiskond – minu nooruses oli vene keel meil ümberringi, nii nagu praeguste noorte jaoks on seda inglise keel.

Kas Te olete õppinud veel mingit eriala?

Peale vene keele on mul ka majandusõpetaja lisaeriala, mille omandasin juba hiljem olude sunnil. Nii et majanduse toimimise ABC on mul selge.

Kas koolides Te varem töötanud olete?

Olen töötanud pikka aega Taebala Koolis õppealajuhatajana, vene keele ja majandusõpetajana. Vene keelt olen õpetanud lühikest aega ka Haapsalu Kutsehariduskeskuses

Millised on Teie hovid?

Mul on kaks hobi: koorilaul – olen laulnud Kaja Avila käe all umbes kolmkümmend aastat. Segakooris „Sonore“ lõpetasin laulmise mõned aastad tagasi, kuna tundsin, et kahe hobiga tegelemine on minu jaoks palju ja keskendusin oma teisele hobile; teater – alates aastast 2002 olen harrastusnäitleja. Olen mänginud kolmes teatris: „Randlane“, „Seeteater“, „Kojateater“. Kaasa olen löönud „Valges daamis“, mis on praegu „Randlase“ põhiprojekt. Viimastel aastatel olen rohkem tegeutsenud „Seeteatri“ ridades. Alates möödunud aastast olen kätt proovinud ka lavastajana.

Repetuaaris on praegu minu enda kirjutatud montaaž „Kes tappis Igor Talkovi?“, mida ilmselt mängime veel kevadepoole. Alustasin ühe komöödia proovidega, mis esietendub ilmselt suve lõpus. Tulge vaatama!

Kuidas tuli valik tulla õpetajaks Kullamaale?

Olin lõpetanud oma toimetamised Taebala Koolis ja mulle helistati Kullamaa Keskkoolist ning pakuti tööd vene keele õpetajana. Nõustusin.

Mida Te eelnevalt meie kooli kohta teadsite? Oleks huvitav teada, milline kuvand meist on tekkinud?

Olin mõned korrad käinud Kullamaa Keskkoolis seoses riigieksamitega ja mõne olümpiaadiga. Mõned korrad olin suhelnud teie eelmise direktoriga, õppealajuhatajaga ja inglise keele õpetajaga. Äärmiselt meeldivad inimesed. Teadsin Mai Jõeveed, kelle toimetamised olid ja on teada maakonna tasandil. Teisi õpetajaid ma ei teadnud. Aga need neli inimest suutsid jätta minule Kullamaa Keskkoolist väga hea mulje.

Kas on siiani olnud olukordi, mida Te ei osanud oodata? Kui jah, siis kirjeldage.

Mind on väga raske millegagi üllatada, kuna olen töötanud koolimeistrina üle 30 aasta.

Kuidas olete rahul meie kooli toiduga?

Kui jõuan, siis käin alati koolis söömas. Ma ei ole söögi suhtes eriti valiv ja pean ütleva, et Kullamaa Keskkoolis saab hästi ja väga hästi süüa. Eks see sõltub ka inimese maitsest. Minu lemmikroad on lõhe- ja hernesupp.

Kas sooviksite meie koolielus midagi muuta?

Mina ei kipuks praegu midagi muutma. Ma olen nii uus inimene, et püüan esimese õppeaasta jooksul selgeks saada, kuidas Kullamaa Keskkoolis toimetatakse. Hiljem võib juba muudatuste peale mõelda.

Keidy Tamm, 10. klass

Õp Juhan ja õp Ülle tegid ükskord söömisvõistluse, mis pidi paraku pooleli jääma, sest kell helises.

Foto: Pirja Laanemets